

Halle

9827

De his qui testari prohibentur

24

1751, 20

FACULTATIS JURIDICÆ
 DECANVS,
JO. PHILIPPVS
Streit, JCTVS,

EMINENTISSIMI AC SERENISSIMI PRINCIPIS
 ELECTORIS MOGVNTINI CONSILIA-
 RIVS REGIMINIS,

L. B. S.

ERFORDIÆ,
 Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,
 Acad. Typogr.

Ajus libro secundo institutionum ait:
*Si queramus an valeat testamentum, in
primis animadvertere debemus, an is qui
fecerit testamentum, habuerit testamenti
factionem. L. si queramus 4. ff. qui te-
stam. facere poss. Huic quaestioni si in-
sistere velimus, offert se notissima re-
gula illa, quæ dicit; omnes testari possunt, qui non prohi-
bentur. Prohibentur autem quidam naturâ, quidam lege.
Naturâ vel ob defectum corporis, vel animi. Ob defe-
ctum corporis itaque testari prohibentur muti surdi, pu-
ta, si sint conjunctim tales, & literas nesciant. L. 10. Cod. de
testam. tales enim humanitus loquendo nec sciunt, quid sit
testamentum facere, vel licet scirent, mentem tamen
suam neque scribendo, neque nuncupando manifestare
possent. Parum siquidem à fatuis, aut brutis absunt, qui-
bus vitia hæc à cunis adsunt. Cæcus quidem conficere
non potest testamentum scriptum: potest tamen nuncu-
pativum, dummodo formam observet in L. 8. Cod. de te-
stam. præscriptam. Cum enim animadverteretur, testa-
men-*

mentum cæci pluribus fraudibus esse obnoxium iisdem præcludendis singulares solennitates placuit præscribere. Ob defectum animi testari prohibentur furiosi, mente capti, infantes, ebrii ebrietate perfectâ. Nam ad quemlibet dispositionis humanæ actum usus rectæ rationis requiritur. Quavis autem ultima voluntas dicitur dispositio mortis causa facta. Item testamentum dicitur testatio mortis, *inst. in pr. de testam. ordin. vel voluntatis nostræ iuxta sententia. L. 1. ff. de testam.* quam tales personæ non habent, ergo etiam, jure naturæ spectato, neque testamentum condere, neque quidquam per ultimam voluntatem, sicut nec per actus inter vivos disponere possunt. Furiosus autem intelligitur non tantum is, qui vehementioribus motibus per mentis alienationem agitur, sive cum rabie agit, sed etiam is, saltem improprie, qui sine rabie vitam agit quietus, rationis tamen usu destitutus est, & mente captus dicitur. Si dilucida intervalla furiosus habeat, tempore dilucidi intervalli testamentum condere non prohibetur. *L. 9. Cod. de testam.* similiter si ante insaniam testamentum fecerit, id firmum manet, etsi postea infurorem lapsus sit. *§. 1. inst. de testam. L. 20. §. 4. ff. eod.* per furorem siquidem conditio civilis non immutatur, sed tum status, tum fortuna testatoris intacta relinquuntur. Controversitur, si testamentum producatum à furioso, de quo certo constat, quod intervalla furoris habuerit, nescitur tamen, quo tempore, insaniam, an interstitii id fecerit, censendumne sit confectum à sano, an potius à furioso vel demente? varii variè sentiunt, alii distinguunt. In praxi videtur hæc disputatio frustranea, cum de qualitate & conditione ejus, qui disponit, constare oporteat, quem testes videre & audire debent, qui si de sedato affectu &

animo

)(2

animo attestentur, satis superque intervallum furoris probatum intelligetur, cujus etiam conjectura, ex re ipsa & qualitate dispositionis poterit desumi. Ita Bachov. in *Treutl. Vol. 2. disp. 10. thes. 5. lit. C.* Cæterum dubitatur, an ingenii stoliditas testamenti factionem auferat? Si quis dicat, quod stupidi parum à mente captis dissent, quibus solet curator decerni, atque bonorum administratio adimi, adeoque similes videantur prodigis, quibus testamenti factio non competit, is audiendus non est, ingenii enim stupiditas testamenti factionem non auferit, & stupidi testari nullo jure prohibentur, non jure naturæ: quia, per ingenii stuporem ratio quidem hebetatur: at non omnino tollitur. Non etiam positivo: quia curatela non statim adimit testamenti factionem, cum etiam minores eidem subjaceant, nec tamen testamentum facere impediantur. Ob vitiositatem morum testari prohibetur prodigus juridicè talis, cui nempe à Magistratu adempta est bonorum administratio. Prodigus verò ethicè talis potest testari, cum nullo jure prohibeatur. Non jure naturæ: quia prodigalitas non tollit dominium, atque adeò nec potestatem de rebus suis disponendi. Non etiam jure positivo, quia, ut jure hoc prodigus censeatur, requiritur interdictum magistratûs, vel saltem decretum declarativum prodigalitatûs. Si ad frugem reversus sit, non aliter testari poterit, quàm si à prætoribus eidem redintegrata fuerit bonorum administratio. Porro ob vitiositatem morum jubetur esse intestabilis damnatus ob crimen famosum. *L. 18. §. 1. ff. de testam. L. 21. ff. de Testib.* item testari prohibentur usurarii manifesti jure canonico, non quidem perpetuò, sed eo usque, donec substantiam scœnore auctam restituant, aut restituturos sese, caveant, *cap. fin. de usur. in 6*
estque

estque eorum testamentum adeo nullum, ut ne quidem legata pia ex eodem debeantur, quia in *cit. cap.* non modo ibi præscripto confectum, simpliciter & absolute asseritur irritum: ergo erit etiam irritum in ordine ad legata pia. Insuper propter vitiositatem morum testari prohibentur, qui incestas nuptias scienter contraxerunt. Ubi tamen jus Codicis fecernendum à jure Novellarum. Jure Codicis, qui incestas nuptias contraxerunt, non absolute ad testandum sunt inhabiles, sed possunt saltem instituire personas in *L. 6. Cod. de incest. nupt.* expressæ, puta, descendentes usque ad tertium gradum, parentes ad secundum, & ex collateralibus fratrem, sororem patrum, amitam. *d. L. 6. jure novellarum* planè amplius testari non possunt, quia bona omnia statim amittunt, ac Fisco vindicantur: nisi fortè liberos habeant, ex justis nuptiis legitimos, qui fisco sunt potiores *Nov. 12. Cap. 1.* Quin hodie non descendentes tantum, sed ascendentes quoque ad quartum gradum fisco præferuntur. *Nov. 134. cap. ult.* etiam Rei perduellionis *L. 20. ff. accusat. Rei repetundarum d. L. 20. & alii* testari nequeunt. Ob defectum sufficientis ætatis testari prohibentur impuberes, sive, qui nondum compleverunt annum decimum quartum, si sint masculi, & duodecimum, si sint foeminae. *§. 1. inst. quib. non est permis. fac. testam. L. 5. ff. § L. 4. Cod. de testam.* quia nullum eorum judicium animi. *d. §. 1.* illabitur nempe animis nostris rationis lumen non uno impetu, sed paulatim & tractu temporis, diei exemplo, quæ non uno momento illucescit, sed lentè & successivè. Ob defectum statûs, qui vel est involuntarius, vel voluntarius, involuntarium testari prohibentur servi, capti ab hostibus, condemnati ad ultimum supplicium, & de statu suo dubii. Ob defectum statûs voluntarium

tarium à testamenti factiōe arcentur professi Religiosi. Secundum quid testari prohibentur clerici, qui de bonis intuitu Ecclesiæ ac titulo beneficii acquisitis per viam testamenti, de jure canonico, disponere nequeunt *cap. 8. q. 5. 12. X. de testam.* filii familias, qui de iis duntaxat bonis testari possunt, in quibus factiōe juris habentur pro Patribus familias. Sunt adhuc multi alii, quibus testamenti factiō inhibetur. Si verò eam quis habeat, *requiremus*, inquit Gajus *diēt. L. 4. an secundum regulas juris civilis testatus sit.* Sed hæc, & plurima alia huc spectantia uberius ex Cathedrâ explanabit

NOBILIS ET CLARISSIMVS
DOMINVS
JOHANNES CAROLVS
ERNST,

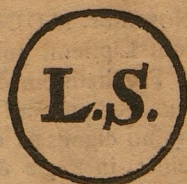
Advocatus immatriculatus Saxonicus,

Natus Misenæ d. XXIII. Junii MDCXCII. Patre nimirum ANDREA ERNSTIO, Potentissimi Poloniarum Regis & Electoris Saxonix Præfectura Misnensis, à Procurationibus nominatæ, Præfecto longe meritissimo, quippe qui per XXXIV. annos gravi illo munere pro ea, qua par est, dexteritate & diligentia adhuc dum defungitur, cui vitam longissimam & omnes in ea exoptandas prosperitates merito precatur. Matrem veneratur JOHANNAM gente ortam KÖHLERIA, matronam piam ac prudentissimam, quam ut Deus T. O. M. in totius familiæ solatium diu adhuc superesse velit, optat. Avum paternum habuit JOHANNEM CHRISTOPHORVM ERNSTIVM, gravissimum Rei publicæ Nordhusanæ Consulem. maternum verò SEBASTIA-

NVM

NVM KÖHLERVM, Serenissimi Electoris Saxoniz in Præfectura Nossensi Præfectum, qui ambo de muneribus suis bene meriti ob rerum gerendarum dexteritatem & experientiam inclaruerunt. Inter maxima, quæ ei evenerunt Dei beneficia refert, quod indulgentissimorum Parentum indefessa cura, simulac per ætatem fieri potuit, privata præceptorum institutioni traditus, fideique Christiana ac humanioris doctrinæ elementa edoctus fuerit, postea verò in Illustri, quod Misena est, Lyceo celeberrimos & præclarissimos ejusdem Professores, inter quos præferim M. JOHANNEM DAVIDEM SCHREBERVM, postea Rectorem in Illustri Lyceo Portensi, nunc pie defunctum deprædicat, audivit & ad vitam Academicam majoremque rerum noticiam capeffendam præparatus est. Ao. MDCCIX. Lipsiam se contulit, ubi per quadriennium & quod excurrit, Scholas tam Philosophicas quam Juridicas Virorum Magnificorum Excellentissimorum & Præstantissimorum MENCKENIORVM, TITII, SCHACHERI, KLEPPERBEINII, MÜLLERI & aliorum sectatus, eorum recitationibus tum publicis, tum privatis interfuit, atque ex his Juris scientiam hausit. Absolutis demum studiis Academicis & peracto cursu juridico; Dissertationem Juridicam DE CONTRACTIBVS PATRIS ET LIBERORVM IN POTESTATE EJVS EXISTENTIVM Mense Novembr. MDCCXIII. conscripsit & in Auditorio Jctorum Lipsiensi publicè defendit, discessum deinde parans Facultatis Juridicæ Lipsiensis disquisitioni se subjecit, cumque unanimi consensu per publicas attestaciones omnino dignus ad causas in forò per tractandas judicatus fuisset, in Regia & Electorali, quæ Dresdæ est, Cancellaria, præstitis præstandis, albo Advocatorum inscriptus fuit. Ex quo tempore patriam fortunarum

narum sedem elegit ibique Divinâ favente gratiâ praxin Forensē feliciter exercuit, ac dirigendis judiciis nonnullarum Generosissimarum Familiarum magni nominis admotus fuit, quo autem majori autoritate illo in vitæ genere pergere possit, summos in utroque Jure honores sibi comparare decrevit. Quare Facultatem Juridicam humiliter adiit, & ad rigorosum examen Doctorandorum admitti decenter petiit, annuit Facultas, & textus ex utroque Jure elaborandos eidem transmisit, quos juri congruenter & doctè declaravit, ac ad dubia ex utroque Jure formata & quæstiones propositas appositè respondit, suamque in jure acquisitam scientiam Facultati egregiè approbavit, adèd ut Gradu Doctorali dignissimus judicatus sit, proximâ itaque die Mercurii, quæ erit XI. Julii Lectionem Cursoriam ad dictam *Legem si quaramus 4. ff. qui testam. fac. poss.* horis consuetis eâque finitâ, Disputationem Inauguralem DE EO QVOD JVS TVM EST CIRCA INCENDIA, habebit. Ad quos actus solennes Magnificus Universitatis Dominus Rector cæterique Domini Proceres & Cives Academici perhumaniter invitantur. Publicatum sub Sigillo Facultatis Juridicæ VIII. Julii MDCCXXXI.

ULB Halle

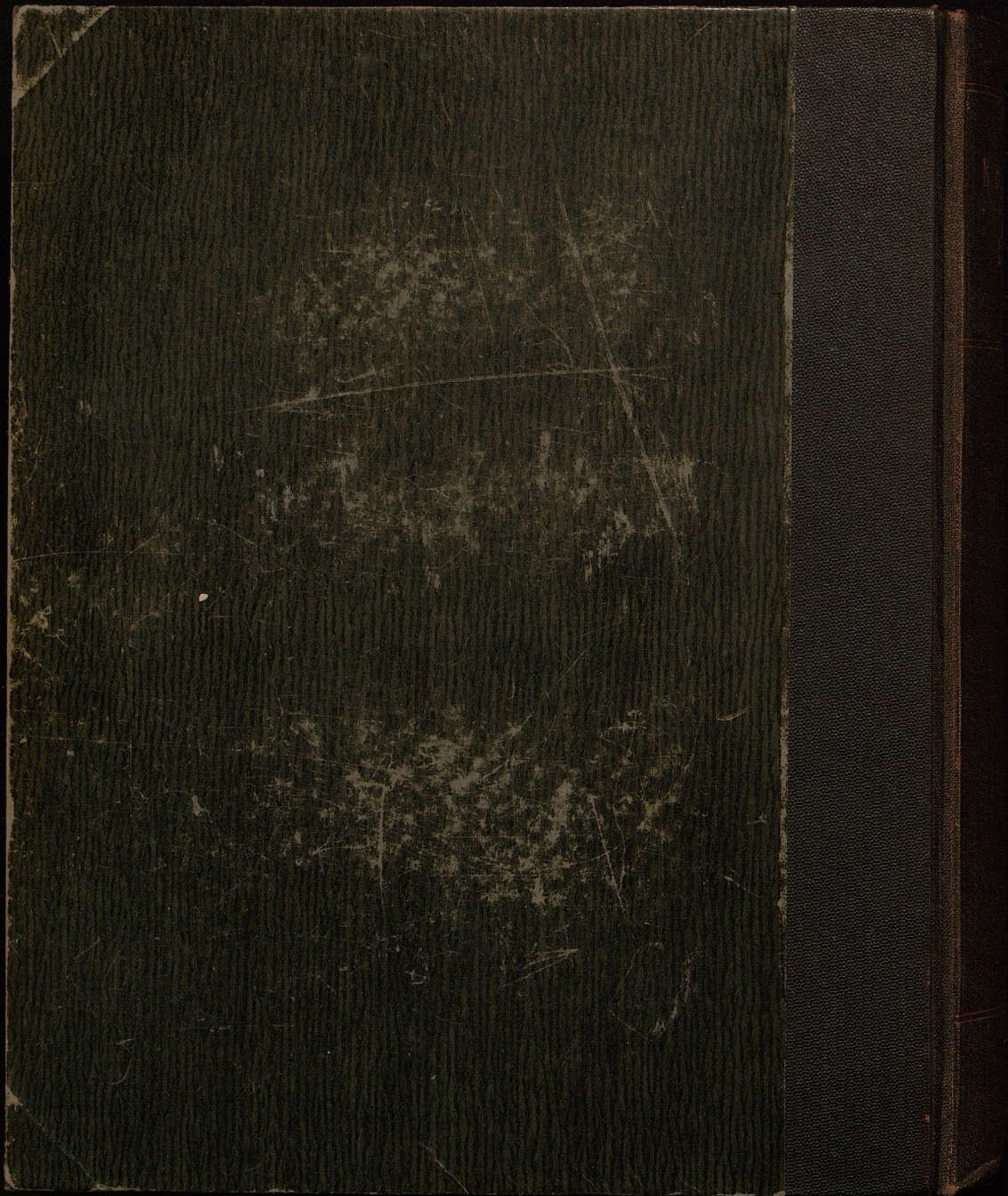
3

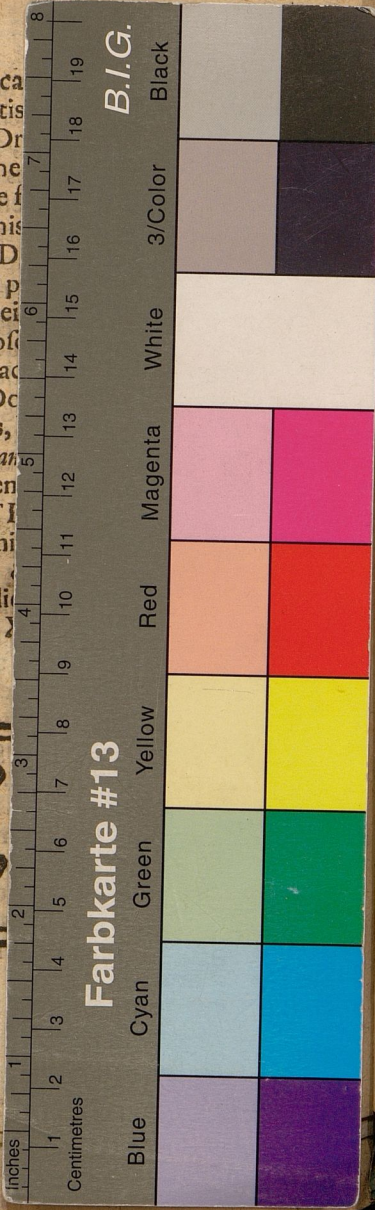
005 367 751

VD 78

9827

De his qui testam. probabantur

24

1731, 20

FACULTATIS JURIDICÆ
DECANVS,
JO. PHILIPPVS
Streit, JCTVS,

EMINENTISSIMI AC SERENISSIMI PRINCIPIS
ELECTORIS MOGVNTINI CONSILIA-
RIVS REGIMINIS,

L. B. S.

ERFORDIÆ,
Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,
Acad. Typogr.

